

Udateret

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet mangler begyndelsen

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

I har ikke iude din forhale Lyd at
 at tab noget inden om min Pleje.
 Da vil jo hvad ji har set, omtrunt M
 sarsim som det (kun ikke Antag ^{Brinsel} jo
 men et gængs Røder.) I kan høre
 med en valdig Flamme i Astor's
 i Bryttet og glæde mig at tag fat
 Na er all skidt blæst og ji tør dørlig
 tænke på Fremtiden. Givde for at
 d rids Børn er rask igen! De er rids!
 O. Jult er blum større og godt meget pæn
 i Tale id 17. Dag ji var borte.
 I v meget taknemlig over at So i øften
 har minde Tænk. M litted en del.
 I har tænkt meget! Din Dag på Jen
 I Ka Lumen, som sø grünlj her
 prøvet en sød og trøstend Lyd om.
 Bøf for o, at all må vend sig det
 god for o, dogiser, at over soage
 Hjertet må føle Guds Næde levend,
 so i oprigtig Kan bed, at hans
 Veli alene må ske.
 Pas godt på Børnen, M aldig rask
 når d hoster sø meget. Roslyst
 Helene på Eden hængem den
 Hils Nils Hjertelyst. U. 9. 90.

I har ikke iude din forhale Lyd at
 at tab noget inden om min Pleje.
 Da vil jo hvad ji har set, omtrunt M
 sarsim som det (kun ikke Antag ^{Brinsel} jo
 men et gængs Røder.) I kan høre
 med en valdig Flamme i Astor's
 i Bryttet og glæde mig at tag fat
 Na er all skidt blæst og ji tør dørlig
 tænke på Fremtiden. Givde for at
 d rids Børn er rask igen! De er rids!
 O. Jult er blum større og godt meget pæn
 i Tale id 17. Dag ji var borte.
 I v meget taknemlig over at So i øften
 har minde Tænk. M litted en del.
 I har tænkt meget! Din Dag på Jen
 I Ka Lumen, som sø grünlj her
 prøvet en sød og trøstend Lyd om.
 Bøf for o, at all må vend sig det
 god for o, dogiser, at over soage
 Hjertet må føle Guds Næde levend,
 so i oprigtig Kan bed, at hans
 Veli alene må ske.
 Pas godt på Børnen, M aldig rask
 når d hoster sø meget. Roslyst
 Helene på Eden hængem den
 Hils Nils Hjertelyst. U. 9. 90.

Kan jo nok^{og} han bragt Fibern og 3 brat
 hundret af Livvagten. Som mueliges
 at komme tyen, og Robertes febrilske
 Gæst, som bød rødt og forskrækkelse mig
 gik og på en Måde næsten sovner, i dylig
 skindvar at møde. 3 Kom først Ørste-
 gælden hvor min Angemod var ene; Sam
 og Mani har 1½ Uge ved 1 Rethen; og da
 hun sig selv af en Nye historie, med en
 brødt Arm som smider og gør hendes
 vens, sadde inden at kunne se Lis og Ber-
 nem, inden at kunne skrive Øhens
 ugang, med en i forsvaret hastig og
 i overvejt Forklaring om Lis af Legen-
 de i det, at hun i Angstligheden selv og
 var dødt og ene, - da hun med alt det sad
 der, jo inden ugang net at have forstået Legen-
 sigt, var hun i endelig forgræmmelse og
 givte mig dybt Medlidenhed, og vel i
 sig angstlig men havde ved siden af Regler
 det i endelig Skien, men hun bragte mig med
 sin Villie at se at hun i endelig hælde
 inden i kørt herud. Det var ikke det!
 Og skændt i sin se, for jo da, roligen
 der jo kan jo ikke glemme det første
 Færdighed, iagtet Hammicks Ord: Gør
 jo nok lod^{uden} (uden) beroligende.

Sammen af en rikelig Overtalelse mig, at hun
 ville skilles med sin rette og alle de som
 forlængere jo var.